

Di huuchste wjart *(Autorin: Herrlich Jannsen)*

Wårt de wilems önj junke deege
åles swåår än åles träi;
leet et ham duch lachter dreege,
wan en gouen mansche näi.
Ninte heet sün huugen wjart
as en gouen mansches hart.

Koon e bröket wråål de hööge,
låpt for luk dåt hart de ouer,
kumer breecht et gau önj stööge,
mååget åles junk än swåår;
oo, wat gödj, wan dan en hart
de döör luk än kumer fjart.

Gungt dåt lääwen uk tu tide
ouers as följk tånkt än deet,
åles leet ham nuch bestride,
wan huum mån en heelper heet.
Sloit for de en ouder hart,
sü heet dåt di huuchste wjart.

(In: Wilts, Ommo (Hg.). 1977. *Dachte foon e moore. Friesische Gedichte in Mooringer Mundart*. Bräist / Bredstedt: Nordfriisk Instituut. S. 37.)